54e jaar. — Nr 158. Dit nummer bestaat uit 8 bladzijden. Zaterdag, 28 December 1907.

Men schrijft in te Tongeren bij V. VOLLÉE, uitgever en eigenaar van dit blad.

De POSTRIJDER verschijnt 's dinsdags, 'e donderdags en 's zaterdags.

Alle toezendingen van brieven, geld of aankondigingen moeten franco gedaan worden aan den uitgever, Groote Markt, te Tongeren.

DE POSTRIJDER
DER PROVINCIE LIMBURG.

Abonnement :

Drie maal per week :	6 fr.	per jaar.
Twee - -	5	-
Een - -	4	-

Een blad afzonderlijk 10 centiemen.

De abonnementen zijn vooraf betaalbaar.

Aankondigingen : 15 centiemen per drukregel.

Reclamen, vonnissen en andere artikels vooraan of binnen in het blad 1 frank den drukregel.

TWEEDE BLAD.

TONGEREN, DEN 28 DECEMBER 1907

VERKEERD.

Er werd en er wordt nog al eens *verkeerd* gesproken en gedaan !

Moeder Trienette deed eene schup kolen in den papketel in plaats van in de kachel ; dat was *verkeerd* gedaan !

Pachter Toon nam een kaartje voor Luik en hij moest te Hasselt zijn ; dat was *verkeerd* gedaan !

Meester Goedleven leerde aan zijne kinderen, dat 's Gravenhagede hoofdstad is van Nederland ; dat was *verkeerd* gedaan !

Jan Baptist deed eerst zijn schoenen aan en dan zijn kousen ; dat was *verkeerd* gedaan !

Ja, dat alles was *verkeerd* ; maar er zijn menschen en hun getal is wellicht grooter dan wij denken durven) die insgelijks *verkeerd* doen in zake van groote aangelegenheid.

't Is niet zoo heel erg een ketel pap te bederven ! 't Is niet zoo heel erg eene vergeefsche reis te doen ! 't Is niet zoo heel erg het mis te hebben aangaande de hoofdstad der Hollanders ! 't Is ook niet zoo heel erg zijne kousen over de schoenen aan te trekken ! Maar... ! O, die ongelukkige maar's !

Verkeerd is het, als men zijne dienstboden huurt, in huis haalt, zonder te weten wie zij zijn ! Moet men niet eerst naar hun gedrag onderzoeken ? Of is het misschien geene *groote zaak* schoelievolk in huis te hebben, hun zijne kinderen toe te vertrouwen ?

Verkeerd is het, als men naar knecht of meid niet omziet ; als men zich niet aantrekt of zij hunne godsdienstplichten vervullen ; als men zich niet gelegen laataan hun gedrag buitenshuis ; als men niet eens weet waar en met wien zij hunnen vrijen tijd doorbrengen !

Verkeerd is het, als ouders en oversten om een onnoozelheid, om eene kleinigheid in gramschap ontsteken tegen kinderen en dienstboden, vloeken en tieren, schelden en razen ! of meenen zij misschien dat in zulke school eene les van zachte manieren is te halen ?

Verkeerd doen die ouders die hunne kinderen toevertrouwen aan de eerste de beste kindermeid ; *verkeerd* doen de ouders, die hunne kinderen ter school zenden bij meesters, die den jongen kop zullen vol pompen met *wetenschap*, maar die hart en ziel ijdel van goed laten en bovendien soms ook te gelijk opblazen met iets meer dan ijdele wetenschap ! *Verkeerd* handelen zulken, en de dag zal komen, dat die ouders schreien zullen en weenen, kermen en zuchten over de oneerbiedigheid, onrechtvaardigheid, ondankbaarheid en... ontaardheid hunner welbelovende telgen !

Verkeerd doen de ouders, die wel hun best doen om hunne kinderen goede manieren te leeren ; die over hun kroost waken in huis en ook daar buiten ; maar die tevens zekere aangebrande romans niet voor hen verbergen ; die in hunne tegenwoordigheid eene al te vrije taal voeren. Dat alles is *verkeerd*, en mag geen anderen naam hebben, dan *bouwen en afbreken, vuur en water !*

Ik zal u, goede Lezer, eens iets vertellen ; luister !

Baas Dries was hoefsmid en had een eenig zoontje, Jan. Dat was de troost en de kroon van Baas Dries. Hij was zot van zijnen Jan ! Geen enkele jongen van het gansche dorp kon bij zijnen Jan vergeleken worden ! En Baas Dries dacht dan ook, dat Jan geen smid mocht worden. Advokaat, dokter of pastoor, ja ; maar geen hoefsmid ! Bah ! Maar Jan was een bedorven jongen, werd aldus nietsdoener, luiaard, verkwister, deugniet ! In college en hoogeschool nam hij van dag tot dag toe in al die hoedanigheden, werd een nagel van vaders doodskist ; steeds grootere dronkaard, lagere rekel ; maar geen advokaat, geen doktoor, geen pastoor ! Baas Dries stierf van verdriet en bekende, als 't te laat was, op zijn sterfbed, dat hij *verkeerd* gedaan had !

Verkeerd doen nog zoovele andere menschen. Moest ik een litanie maken van al die *verkeerd deden*, ik kreeg ze in geen dag afgezongen !

VALSCHAARDS.

Ziehier, lezer, wat er in een Fransch blad over de Fransche klooster uitdrijvers en hunne familie te lezen stond :

De moeder van die heeren ...? Mevrouw Jaurès, moeder van den socialist, was ziek ; zij werd verzorgd door twee zusters dominikanessen. M. Jaurès heeft die zusters plechtig bedankt.

De vrouwen van die heeren ...? Mevr. Waldeck-Rousseau, moest door Dr Poirier geopereerd worden : dat gebeurde bij de Zusters Augustijnen, 29, Gezondheidsstraat, te Parijs.

De dochters van die heeren? De dochter van M. Bourgeois, voorzitter der Fransche kamer, was ziek te Cannes. Twee zusters van « Bon Secours » van Lyon verzorgden haar.

De zoontjes van die heeren ...? Te Neuilly-sur-Seine was er een lief mannetje dat zijn catechismus zoo goed kende, dat het de eerste was. Het was het zoontje van M. Rouvier, oud minister van financien.

Te Parijs zelve, in de parochie Saint-Philippe-du-Roule, mocht een ander lief mannetje den pastoor op zijn feestdag een klein feestrede aflezen. En dat was het kleinzoontje van den gewezen President Loubet.

En zoo zou men kunnen voortteller.

De geuzen verjagen dus de zusters en de kloosters, zij willen niet dat het volk door hen geholpen wordt. Maar als zij zelf op hun ziek- of sterfbed liggen, dan moeten diezelfde zusters hen komen verzorgen.

Komedie ! Komedie ! En valschaards !

— EDMOND NOLS, Tandmeester, hoek der Chaussée des Prés, Boulevard Saucy, 33, LUIK. — Telefoon 1883. — Tanden en gebitten. — Operatiën zonder pijn.

ALLERLEI NIEUWS

WEDERZEVENDE KIEZINGEN IN HET ARRONDISSEMENT HASSELT. — De afgevaardigden van al de Katholieke Verenigingen van het kanton Hasselt, hebben deze week besloten M. Paul Bellefroid, advocaat te Hasselt, voor te stellen als candidaat voor de Kamer van Volksvertegenwoordigers. De candidatuur van M. Bellefroid zal met geestdrift aangenomen worden door de drie andere kantons van het arrondissement Hasselt. De kiesstrijd zal voor goed beginnen in den loop van Januari. De nederlaag van M. Peten is van nu af, verzekerd.

De liberalen zijn nog altijd op zoek naar eenen candidaat voor den Senaat ; zij hebben, tot nu toe, nog geen slachtoffer gevonden.

— **Fabriek van Pianos**, Huis B. VAN HYFTE, Nederkouter 32, (tegenover de Bagattenstraat) Gent.

De Pianos B. Van Hyfte onderscheiden zich door hunne welluidendheid, duurzaamheid en voordeeligen prijs. *Nieuwe Pianos, in huur geweest zijnde, met grooten afslag.*

Tien jaren waarborg.

Groote Prijs, in gemeenzaamheid, en **Gouden Medaille**, aan de Wereldtentoonstelling van Luik 1905.

— IN HET LIMBURGSCH KOLENBEKKEN. — De concessie der « Luikenaars » heeft besloten haren eersten koolput te delven op het grondgebied van Genck, tegen de grenzen van Op-Glabbeek, nabij den eigendom van M. generaal Thorn. De maatschappij is voornemens eenen spoorweg te leggen van af dien koolput tot aan de statie van Bockrijck.

Verscheidene gemeenten, waaronder Genck, Wyshagen en Meeuwen, vragen dat de Staat eenen grooten weg zou maken van Genck naar Bree, langs Meeuwen ; deze weg zou doorkomen langs den koolput der « Luikenaars ». Reeds vroeger, is de aanlegging van eenen Staatsweg van Genck naar Peer gevraagd geworden. De opening van den weg Genck-Meeuwen, zou gemakkelijks voor gevolg hebben dat het outwerp Genck-Peer zou vergeten worden ; beide staatswegen zouden even nuttig zijn.

De Limburgers beginnen te begrijpen dat de inrichting van goede teekenscholen eene noodzakelijkheid geworden is. Verscheidene nieuwe teekenscholen zullen binnenkort geopend worden, onder anderen te Leopoldsburg, te Genck en te Tessenderloo.

Sommige lieden gaan voort met allerhande belachelijke geruchten, betreffende de Limburgsche koolmijnen, te verspreiden. De politieke haat speelt, in deze zaak, eene groote rol.

—o— Het mineraal water van **St-Amand** is het tafel- en regiemwater der aan rhumatiek of fleresijnijdenden, alsook dergenen die willen vermijden het te worden.

Algemeen agent **AL. LEQUIME Ninoofschenstaenweg, 541 Brussel.**

— DE SPOORWEGEN IN LIMBURG. — Eenige dagbladen hebben aangekondigd dat de statie van Hasselt zal verplaatst worden. Wij vernemen uit eene allerbeste bron, dat dit nieuws ongegrond is ; de statie, voor de reizigers zoowel als voor de koopwaren, zal blijven daar waar zij nu is.

Het is bijna zeker dat, binnenkort, nieuwe treinen zullen ingericht worden tusschen Hasselt en Brussel : 's morgens een weinig na half acht, zou een rechtstreeksche trein uit Hasselt vertrekken naar Leuven, alwaar hij in correspondentie zou zijn met eenen rechtstreeksche trein naar Brussel ; 's avonds, zou een trein uit Brussel vertrekken tusschen zes uren en half zeven, en te Hasselt de correspondentie geven voor de laatste treinen naar Eindhoven en naar Maeseyck, alsmede voor den tram naar Leopoldsburg.

De inrichting dezer nieuwe treinen, zou eene groote weldaad voor de gansche Limburgsche Kempen zijn.

—o— Groot fabriek van FIJNE CIGAREN **L. Thirlart-Andrien**, 66 Rue Jean d'Outremeuse, 66, Luik.

Vier millioen cigaren in magazijn. Alle bestelliugen worden geleverd in droogte en fijne cigaren. — Telefoon 1956.

A LA PENSÉE
27, Rue Vinave d'ile, Liège.

Cols, Cravates, Gilets, Caleçons, Bretelles.

Spécialité de la Maison

Blouses et Jupons sur mesure.
Chemises d'hommes sur mesure.

— DE WINTER is voorzeker in onze noorderlanden de droevigste tijd van het leven. Maar onze moedige voorouders hebben aan het gure jaargetijde zoovele vrolijke volksgebruiken weten te verbinden, dat de winter ook niet zonder blijde verstrooiingen voorbijgaat. Zie maar al de vrolijke avondfeesten, zie maar Sint Eloi voor de smeden, Sinte Cecilia voor de muzieknanten, Sint Nikolaas en Onnoozele Kinderen voor de dartele Jeugd, de innige Kerstdagen, Nieuwjaar, Drijkoningen, de Gulden Mis en andere volksgebruiken.

De dag nadert dat we aan onze deuren het eeuwenoud deuntje zullen hooren herhalen :

Ik ben vaerken,
Ik ben moerken,
Ik ben tabakdraaierken !

DE VÉLOS EN DE MOTOS
SAROLEA
zijn de aanbevelingswaardigste.
Bureelen en Magazijnen te Herstal.

— ZONDERLING TOONEEL. — Een soldaat van het 2e jagers te paard werd door den krijgsraad van Bergen tot een jaar gevangenis veroordeeld voor het volgende feit.

Terwijl de generaal Braconnier, die inspectie kwam houden, met zijn staf op het binnenplein der kazerne was, kwam gezegde soldaat, te paard, zonder ander kleedsel dan een hemd, dat hij opgerold om het lichaam had gewonden, met eenen stok in de hand en het bovenlijf en het gezicht zwart gemaakt, rond de officieren rijden, roepende :

— GARDE A VOUS ! PORTEZ ARMES ! enz.

Hij was vervolgd voor beleediging en zedenschennis.

—o— *Het is zoo gemakkelijk* extraxodie te maken : gebruikt de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly. Weigert namaaksels.

— De maatschappij tot dierenbescherming St-HUBERT en andere kringen, vergaderden te Brussel, om het dragen van den muilband te bespreken. De vergadering dacht dat de thans genomen maatregelen volkomen zijn en verzette zich tegen het muilbanden der honden. De vergadering verklaarde dat het dragen van den muilband tegen de razernij niets vermocht en vroeg dat men den muilband door den leiband zou vervangen. Ook vroeg zij voor het vangen en dooden der dwalende honden, de zachtste en de meest menschelijke middelen.

—o— TOUTES VOS VALEURS en sûreté par les coffres-forts blindés, garantis contre lechalumeaux, le thermit, imperforables, incroches tables, incombustibles, **F. Van Deuren-Guns et fils,** Canal des Récollets, 56, fabrique Chaussée St-Bernard, 135, Anvers.

Pour renseignements, liste de clients et la vente pour le rayon, s'adresser à ANG. SNEYERS-LAFOSSE, Saint-Trond. Transformations d'anciens coffres-forts.

Coffrets en acier d'une seule pièce incombustible, à la portée de toutes les bourses.

Automobiles « ROYAL STAR »
Simples — Souples — Solides — Silencieuses
9-11, avenue des Arts, Anvers.
Demander le catalogue général.

— ZE ZIJN ER WEL MÈE ! — *'t Is leelijk ! 't is leelijk !!* zoo riep de uil als hij zijn jong bezag. Al de gazetten van Frankrijk, van welk kleur of gehalte zij zijn, slaan dezelfden toon aan als zij de beweging van den verderfelijken toestand van hun land beschouwen. *'t Is leelijk ! 't is leelijk !* roepen zij, als zij nen tot welk laag peil van zedelijkheid sommige klassen der samenleving beginnen te vervallen. *'t Is leelijk ! 't is leelijk !* zeggen zij, als zij de statistieken raadplegen en zien, dat het getal der jonge misdadigers gedurende de 5 laatste jaren met de helft is vermeerderd. *'t Is leelijk ! 't is leelijk !* zeggen zij als zij le physieke kracht van hun land gedurig zien afnemen en verminderen, zoodanig, dat zij het in aangroei van bevolking, tegen het minste land van Europa niet kunnen volhouden, hetgeen onvermijdelijk hun land, zijn rang en aanzien moet doen verliezen. *'t Is leelijk ! 't is leelijk !* zeggen zij maar zij zijn gelijk den uil, zij beschouwen hun eigen kind. Immers, 't zijn zij zelve welke dien toestand verwekt hebben, sedert de vrijmetselarij met de godsdienstvervolging in Frankrijk begonnen is, sedert men het kruis neergehaald heeft, de priesters gekneveld, paters en nonnekens over de grenzen gedreven heeft, heeft de duivel er vrij spel gekregen en heeft er op de dwaaste en ergste manier zijnen steert uitgeslagen. Loontje komt om zijn boontje, en het zal nog verergeren, want het kwaad woekert gedurig voort. Wij Belgen in ons gelukkig land; die het spectakel van verre mogen aanschouwen, wij mogen ons gelukkig achten dat wij van dusdanig lot zijn bevrijd gebleven. Laat ons gedurig een vaderonsje lezen, dat die ziekte van Frankrijk van ons verwijderd blijve.

—o— **Pianos J. Oor Rue Neuve 38 Bruxelles.**

—o— **De Doctor Yve PIRENNE**
Rue Dartois 39, te Luik, (Guillemins).
SPECIALIST voor de genees- en heelkundige aandoeningen van de *maag* en van de *darmen*, geeft zijne raadplegingen, alle dagen, van 2 tot 5 ure, 's Zondags en feestdagen, van 9 tot 12 uren. — (Telefoon 2760.)

—o— EENE KWAAL VAN DEN TIJD is zekers dit groot getal van maag zieltens welke men terecht denkt te moeten toewijten aan de vervalsching der voedingstoffen. Daarom roepen wij nogmaals de aandacht onzer lezers op de vervalsceningen van de gekende gezondheidslikeur Elixir De Kempenaar waarvan de stop en capsule de naam Jacques Neets Anvers moeten dragen en op het etiket den titel Elixir De Kempenaar moet voorkomen.

Verkrijgbaar bij M. Dans en zuster, Pleinstraat, 24, Tongeren, en bij alle likeur handelaars.

— *Te groote bloempotten.*

Door liefhebbers wordt dikwijls eene fout begaan bij het kweeken van bloemen in potten, namelijk dat ze te groote potten nemen, om er de bloemen in te verplanten.

In zulk geval verzuurt de aarde, en beginnen de planten te kwijnen. De nieuwe pot moet ongeveer 2 centimeters in doorsnede grooter zijn dan de oude, meer niet en dat is in alle opzichten voldoende.

— *SLECHT BLOED. — De haarwormen, puisten, roode uitslagen, zweren, wonden aan de beenen, jeuking, komen voort van een ophoopsel van slijm in het bloed ; daarom vooral geneest de Pil Walthery, die antisijmachtig is, al deze aandoeningen op zoo korten tijd — 1 frank.*

— *De Duitsche wurtelling.*

Voortijds volgde ons land de fransche uur, de uur van Parijs ; als het te Parijs middag was, was het ook hier middag.— Minister van den Peereboom, in zijne bezorgdheid voor de overzeesche stoomboaten, bracht hierin verandering en nam de Engelsche wurtelling aan, de uur van het observatorium van Greenwich, die 17 minuten ten achter is tegen de uur van Parijs. Nu is er spraak van een veel grootere verandering, namelijk van de Duitsche uur te aanvaarden, om onze treinen beter in aansluiting te brengen met de Duitsche spoorwegen. Zoodoende, zouden alle uren een uur vervroegen ; als het nu 12 uren is, middag, zou het nog maar 11 ure zijn en 10 ure 's avonds 9 ure. Die verandering is nog niet beslist, maar in overweging, en wat denken er onze lezers over ?

Overigens, Duitschland krijgt een overgrooten invloed overal en in alles, en de Deutsche spreuk begint meer en meer uit te vallen : Deutschland über alles ! Deutschland boven alles !

— VERSCHIL. — De eene uitmuntende borst Pastil Walthéry is het ideaal geneesmiddel tegen hoest, verkoudheden, keelpijn ; terwijl de andere, de antisijmachtige Pil Walthéry, het onvergelijkbaar purgeermiddel is, dat men in alle familiën aantreft. Het een en het ander, 1 fr. overal.

BREUKEN
VOOR ALTIJD GENEEREN IN 10 DAGEN.
GEEN BREUKBAND MEER.
Heelkundige inrichting St-ANNA
te Lanaeken, bij Maestricht, bediend door de Eerw. Kleine Zusters van St-Jozef.
Vrouwenziekten, misvormde ledematen, aderspat, aderbreuk.
Spreekuren : Vrijdag's van 2 tot 6 uren.

AUX ESTOMACS MALADES.
A qui n'est-il pas arrivé d'avoir parfois la digestion lourde et pénible, des aigreurs ou des pesanteurs d'estomac ? Ou négtige souvent ces malaises et on a le plus grand tort, car d'une part ils peuvent à la longue se transformer en une véritable maladie d'estomac ou dyspepsie, et, d'autre part, rien n'est facile comme de s'en débarrasser d'une manière agréable et prompte avec quelques *Pastilles de Vichy-Etat*. Ces pastilles délicieuses au goût doivent leurs merveilleuses propriétés digestives au *Sel de Vichy-Etat* ou sel naturel extrait à Vichy de l'eau des sources de l'Etat français : *Célestins, Grande Grille* et *Hopital*. Il faut donc toujours exiger les *Pastilles de Vichy-Etat* vendues en boites métalliques scellées, et se garder de les confondre avec les Pastilles dites de Vichy, du commerce.

Maison Aug. FOUNRIER.
Successeurs :
JEAN RANSY & Cie
Agents de change
3, RUE DES DOMINICAINS, 3, LIÈGE.

ASTHMA
Gij allen die aan het **Asthma** lijdt, schrijft aan M. ESCOUFLAIRE, apotheker te Ath, die u GRATIS-FRANCO een PROEFDOOS zal zenden van
POEDER en SIGARETTEN ESCOUFLAIRE
MET CERTIFICATEN VAN GENEZINGEN

—o— MEN SPREEKT VEEL op dit oogenblik van de Chicorei « der Trappisten » der fabriek Vincart van Silly, die, schijnt het, uitmuntenden koffie maakt.

J. Schuurbiers-Croonenberg
WISSELAGENT
Leuvensche Steenweg, 60,
BRUSSEL
Telegraaf-adres : SCHUURBIERS, Beurs, Brussel
Telefoonnummer : **5177.**
—o—
Invordering zonder kosten van alle Belgische en vreemde koepons.
Nazien van alle trekkingen.
Inschrijving zonder kosten op openbare uitgiften.
Financieële inlichtingen over alle waarden mits een postzegel van 10 centiemen voor het antwoord.
Leening op fondsen.
Uitvoering van alle beursorders.

DE LAATSTE WOLF.

2e VERVOLG.

Ik liet hem een oogenblik doorslaan, terwijl ik trachtte te onderzoeken of de kwetsuur ernstig was, doch de stroom van vloeken en verwenschingen werd mij te machtig en kortaf voegde ik hem toe, dat het beter zou zijn, als hij ophield met schelden en mij zegde of hij meende zijn been gebroken te hebben, en op welke wijze ik hem het best en het snelst zou kunnen helpen, want het kwam mij onmogelijk voor, dat ik alleen hem zou kunnen bevrijden uit den geduchten ijzeren ring, die zijn been omknelde als eene schroef.

Dadelijk hield hij zijn mond. Hij gaf mij zijn jachtmes en verzocht mij er een tak mee af te snijden, dik genoeg om er een mik van te maken, waarmede ik waarschijnlijk de twee halve ringen van de klem ver genoog zou kunnen openmaken, om zijn been te bevrijden.

Naar zijn aanwijzing had ik weldra een stuk hout in den vereischten vorm klaar. Ik hielp hem op de been, zoodat de klem rechtop stond, en begon nu zachtjes en voorzichtig mijn mik tusschen de twee cirkels te wringen, zooveel mogelijk mijn best doende om alle schokken te vermijden, die den gekwetste deden schreeuwen van pijn.

Het ging werkelijk. Langzaam openden zich de ijzeren ringen en na verloop van eenige minuten was ik zoo gelukkig, den boschwachter te kunnen bevrijden, die zich met een gezwollen, bloedend been, uitgeput en kermend op den grond liet vallen.

De dikke lederen laars van Forsberg had de kracht van den slag verminderd, en daar hij zoo voorzichtig geweest was, geen hevige bewegingen te maken terwijl hij op den grond lag, was het been niet gebroken.

Door de zwelling kon ik de laars niet uittrekken ; ik moest het leder open snijden om de wond te kunnen vrijmaken. Ik haalde frisch water uit een ravijn, waschtte de wond goed uit en legde met behulp van mijn zakdoek een voorloopig verband.

Daar er geen slagader gekwetst was, hield het bloeden spoedig op, en de oude strooper, die nu niet meer kermde, verklaarde dat hij zich beter gevoelde, en dat hij wel dacht naar zijn huis te kunnen komen, als hij aan den eenen kant op mij en aan den anderen kant op mijnen stok mocht leunen.

Uit het onderzoek van de klem was mij gebleken dat deze reeds drie jaren geleden, misschien wel door Forsberg zelf, geplaatst moest zijn, in den tijd toen er nog wolven roadliepen in de bosschen van Dambuholm, en dat hij op deze afgelegen plaats was blijven staan, waar door een ongelukkig toeval de boschwachter er op getrapt had.

Het werktuig was zoo verroest, dat een menschenvoet er met kracht op had moeten drukken, om de veer te doen dichtslaan. Toen ik dit aan den gekwetste wilde bewijzen, begreep ik dadelijk, dat het de moeite voor niets zou zijn. Hij was niet van zijn meening af te brengen, en ik zag hoe mijn woorden zijn woede opnieuw voedsel gaven.

— Gij zijt hier in deze streek zeker vreemd, mijnheer, antwoordde hij met de tanden op elkander geklemd, en gij weet niet aan hoeveel vervolgingen en plagerijen ik hier mijn geheel leven heb blootgestaan, en mijn vader en grootvader ook, anders zoudt ge zoo niet spreken.

Hij scheen aan vervolgingswaanzin te lijden. De plaats waar het ongeluk gebeurd was, lag veel dichter bij Forsberg's woning, dan ik gedacht zou hebben na den tijd dien ik in het bosch had rondgezworven, eer ik hem vond, en de kortste weg er heen was veel minder bezwaarlijk dan de heuvelachtige rotsgronden, die ik als wandelaar gekozen had, zoodat de gekwetste tamelijk goed gaan kon en wij binnen een half uur aan zijn huis waren.

Het scherpe oog van den ouden man ontdekte onmiddelijk de sporen van mijne voetstappen om de woning en hij maakte de opmerking, dat er iemand was geweest terwijl hij uit was. Ik zegde, dat ik hem had willen bezoeken. Hij gaf geen antwoord, wij gingen naar binnen ; hij bracht hem naar den ruststoel, waarop hij gewoonlijk sliep, en met een zucht van verlichting strekte hij zich uit.

Tot dusverre had hij geen woord van dank geuit voor de zorg, die ik voor hem gedragen had ; maar op dat oogenblik zag ik iets in zijn oog, dat op dankbaarheid geleek.

— Ik moet eerlijk bekennen, mijnheer, begon hij opeens, dat gij mij het leven gered hebt, want als gij niet waart gekomen, had ik er het leven bij ingeschoten ! Niemand uit deze streek, zou een voet voor mij verzet hebben, al hadden zij geweten, in welken toestand ik mij bevond, daar kunt gij op rekenen.

—Wezenlijk, Forsberg, antwoordde ik, gij moogt den hemel wel danken, dat ik mij in den omtrek bevond, toen uwe hond mij ter hulp kwam roepen.

— De eene dienst is de andere waard, hernam hij. Hoor eens, mijnheer, ik meen begrepen te hebben, dat gij van jagen houdt. Nu, als mijnheer de graaf goedvindt dat gij in zijne bosschen jaagt, heb ik er niets op tegen, dat ge nu en dan eens met mij meegaat als gij er lust in hebt, ofschoon ik niet houd van menschen, die een ander vak hebben en voor de aardigheid 't wild komen doodschieten.

Ik bedankte hem, gaf hem den raad, zoo lang mogelijk met uitgestrekt been te blijven liggen en vroeg hem of hij niet iets te eten wilde hebben. Ik zou uit zijne provisiekast voor hem halen wat hij hebben wilde, en dan naar het kasteel gaan, van waar men hem zeker hulp zou zenden, als men wist wat ongeluk hem was overkomen.

Zijn gelaat betrok.

— Van het kasteel wil ik niets hebben, mijnheer, antwoordde hij, maar als gij die kast wilt opendoen, en mij de schaal met vleesch geven, die daarin staat, zal ik u dankbaar zijn. Daarna zal ik u niet langer ophouden. Ik zal mij zelf wel genezen ; mijn kwetsuren zijn volstrekt zoo ernstig niet als ik dacht, en ik heb voor eenigen tijd levensmiddelen in huis. Als gij mij binnen een paar dagen eens wilt komen opzoeken, ben ik zeker weer op de been.

In de kast vond ik een groote schaal met stukken koud gekookt vleesch, en die bracht ik hem. Hij begon gulzig te eten ; met de vingers pakte hij de brokken op, haalde in een oogenblik de beenderen eruit en wierp die aan de honden toe, die met hun stevige tanden verslonden, wat hun meester overliet. Forsberg had het zoo druk met zijn honger te stillen, dat hij mijn tegenwoordigheid geheel scheen te vergeten, ofschoon ik vlak voor hem stond.

Onwillekeurig moest ik erkennen, dat de bijnaam, waaronder hij bekend was, « de Wolf », volkomen toepasselijk op hem was.

Hij at als een roofdier, en zijn spitse tanden, waarvan hij, ondanks zijn leeftijd, nog geen een miste, waren even krachtig in hun werk als die van zijn honden. Bij het binnenkomen had hij zijn hoed in een hoek geworpen, en met verbazing zag ik, hoeveel zijn verwarde grijsrosse haren geleken op die van een wolf en hoezeer de uitdrukking van zijn oogen, waarin nu en dan een doffe glans opflikkerde, deed denken aan een uitgehongerd wild dier, dat eindelijk een stuk vleesch in zijn macht heeft, dat de oppasser hem door de tralies van zijn kooi heeft toegeslokken.

— Ik kan het brood niet in de kast vinden, zegde ik, als gij mij wilt zeggen, waar gij dat bewaart, zal ik het u brengen...

Hij zag even op van het been, dat hij met twee handen vasthield om het af te kluiven, en antwoordde kortaf :

— Ik eet geen brood...

De schaal was weldra ledig, en Max en Serrali de twee honden, gingen buiten in de zon liggen slapen. Ik nam afscheid van hun meester, zag nog eens of het verband wel goed bleef zitten, en ging heen, nadat hij mij verzekerd had, dat hij niets meer noodig had, en dat er niemand naar hem behoefde te komen zien, voor morgen, en dan was ik nog de eenige, die hij wilde zien.

Eerst den volgenden namiddag kon ik Forsberg weer gaan opzoeken.

Ik bracht een mandje met levensmiddelen en een flesch arnica mede, die de gravin mij gegeven had.

Ik vond mijn patiënt veel beter, maar hij kon nog niet verder gaan dan van zijn bed naar de keuken. Hij ontving mij met een grijns, die een welwilleaden glimlach moest verbeelden, en dien ik dan ook als zoodanig opvatte. Met een vijandig knorren zag hij naar de voorraad die van het kasteel kwam en met een glimlach, doch nu van medelijden naar de flesch arnica, die ik uit den zak haalde.

Toch maakte ik zijn wond nat met het geneesmiddel, en de oude man moest erkennen, dat de zwelling spoedig verminderde.

Eerst na verloop van acht dagen kon hij weer zijn gewone leven hervatten en ofschoon hij nooit meer sprak over de wolfsklem, die, naar hij beweerde, opzettelijk voor hem in het bosch gesteld was, moesten weldra degenen, die het op een of andere manier bij den wraakzuchtigen grijsaard verkorven hadden, ondervinden dat een booze geest hen scheen te vervolgen. *(Wordt verv).*